

Februar 1861 traadte i Kraft den 1ste Juni 1861 gjældende) danske Vægtsystem henhørende Vægtlodder, nemlig 8 Pd., 1, 2, 4, 5 og 10 Lpd. og de derefter indrettede Bismere bør forbydes fra den ovennævnte Overgangsperiodes Begyndelse at regne, kan man ikke Undet end heri være enig med Kommissionen — og en saadan Foranstaltning, hvortil der i den nugældende Lovgivning høves fornøden Gjemmel, vil derfor i sin Tid blive gjenneført ad administrativt Veie, — men det Samme maa ogsaa gjælde om Anvendelsen af de til det nævnte System endvidere henhørende Vægtlodder paa 1, 2, 4 og 8 Lod, og det kan kun antages at hidrøre fra en indløben Unøjagtighed, naar disse Lodder, der vel ifølge Kongelig Resolution af 3die Juni 1863 (i Indenrigsministeriets Befjendtgjørelse af 30te J. M.) ikke længere kunne justeres, men hvis Brug og Omjustering dog endnu er tilladt, ikke udtryffeligt ere nævnte i Kommissionens Betænkning.

Swad den i Slutningen af nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelse angaar, da er det, — uden at dog Kommissionen derom har optaget Noget i sit Forslag — ligeledes paa det ansførte Sted i Kommissionens Betænkning udtalt, at det af Hensyn til de med Ombytningen forbundne store Omkostninger maaste kunde være rigtigt foreløbig at tillade forfat Anvendelse dels af Vægtlodder paa 4 Pund (2 Kilogram) dels af samtlige til Vægtsystemet af 19de Februar 1861 hørende Vægtlodder, nemlig 100, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Pund, 50, 20, 10, 5, 2 og 1 Kvint, 5, 2 og 1 Ort med Decimaldele af Orten og de efter dette System indrettede Bismere. Da nu disse Vægtlodder passe ind i det nye System og da det ikke kan være rigtigt at besvære Handel og Wandel med større Udgifter til Anskaffelse af nye Vægtlodder end uomgjængeligt fornødent, har man anset det rettest, at der forbeholdes Administrationen Bemyndigelse til at bestemme, at de til Vægtsystemet af 19de Februar 1861 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere ogsaa efter Udløbet af den oftnævnte Overgangsperiode fremdeles indtil videre kunne anvendes, og det maa da heru paa de til den Tid forhaanden værende Omstændigheder, om og i bekræftende Fald i hvilket Omfang der vil blive gjort Brug af denne Bemyndigelse.

Til §§ 7 og 8. Af Hensyn saavel til Kontraktforhold som til Skatte- og Afgiftslovene, der referere sig til det nugældende Maal- og Vægtsystem, er det nødvendigt, at der i Loven fast-

fattes et legalt, kommensurabelt Reduktionsforhold mellem de gamle og de nye Maal- og Vægtenheder. Dette Reduktionsforhold bør, forsaavidt angaar Afgjørelse af Forpligtelser, hidrørende fra Kjøb og Salg af Varer, altsaa Afvikling af Kontraktforhold af forbigaaende Natur, fastsættes med en temmelig vidtgaaende Nøjagtighed, saaledes som det er fket ved de i § 7 angivne Forholdstal. Ved Beregning af Skatter og andre offentlige Afgifter samt af staaende Natural- og Pengeudgifter, der afhænge af Varepriser, selv om de ere af kontraktmæssig Oprindelse, maa det derimod anses nødvendigt, at der paa den finere Nøjagtigheds Beføstning fastsættes et andet, lettere haandterligt Forhold. Navnlig for Skattevesenets og da i ganske særlig Grad for Lødvæsenets Bedkommende vilde et ved en Række Decimaler udtrykt nøjagtigt Reduktionsforhold, saaledes som det i § 7 angivne, frembyde saa megen praktisk Vanstælighed, at det maa betegnes som ligesvem umuligt; og alene af Hensyn til Indførelsen af Meter-systemet at søge en samtidig Forandring af alle Stattelove, kan selvsjælgelig ikke anses tilraadeligt. I § 8 er derfor angivet et saadant lettere anvendeligt Reduktionsforhold mellem de gamle og de nye Maal- og Vægtenheder.

Til § 9. Da ikke enhver Overtrædelse af de i Forslagets § 4, jvfr. § 6, indeholdte Bestemmelser kan antages at falde ind under § 277 i almindelig borgerlig Straffelov af 10de Februar 1866, har det været nødvendigt for saadanne Overtrædelser at fastsætte en særegen Straf, der, naar henses til de i nysnævnte Lovbestemmelse foreskrevne Straffe, formentlig passende kan ansættes som foreslaet. Man har derhos anset det rettest i nærværende Paragraf at optage den allerede i den nugældende Lovgivning, jvfr. Forordning af 22de Oktober 1701 II. Kap. IX. § 1, indeholdte Bestemmelse om, at de ulovlig benyttede Maal og Veieredskaber blive at konfiskere, og i Forbindelse hermed udtryffeligt at fastsætte, at dette, i Overensstemmelse med hvad der er antaget i Justitsministeriets Skrivelse Nr. 2 af 4de Januar 1872 (i Ministerialtidenden), skal ske til Fordel for Statskassen, i hvilken sidstnævnte Henseende man efter den Anledning, som Kommissionens Betænkning dertil giver, ikke skal undlade at tilføje, at der ikke er fundet tilstrækkelig Grund til at foreslaa, at det ved Salg af saadanne kasserede Redskaber indkommende Beløb skal tilfalde Suster-veesenet.